מסורת השס

ואם אינו ענין. לאוסרם באכילה דהא איסור אכילה בגופייהו כתיב זו מדה בהורה דבר שלא הולרך לגופו תנהו ענין לענין אחר ותלמוד דבר לדבר אחר **וכל המדות הללה למשה מסיני: לימד על "מעשה"** פסולה' שריפתה בקדש בעזרה, דמוהגה שורף' לא הוה שמטינן מקום שריפתה היכן: **פסולי.** תורה אור

ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין לאיסור הנאה אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא °בקדש...באש תשרף" בקדש בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה עד האי בקדש באש תשרף" מיבעי ליה לכדרבי להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדרבי שמעון *דתניא רבי שמעון אומר בקדש באש תשרף ליתד על חטאת ששורפין אותה בקדש ואין לי אלא זו בלבד, פסולי קדשי קדשים ואמורי קדשים קלים מנין? תלמוד לומר (וכל) "בקדש באש תשרף" אמר ליה רבי יונתן רבך מהאי קרא קאמר לה, °ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר וגו'" שאין תלמוד לומר "לא יאכל" ומה תלמוד לומר "לא יאכל" אם אינו ענין לגופיה דהא כתיב °ושרפת את הנותר באש" תנהו ענין לשאר איסורין שבתורה, ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין לאיסור הנאה אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא "ושרפת את הנותר" נותר בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה והאי "לא יאכל" להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדרבי אלעזר *דאמר ר' אלעזר "*לא יאכל כי קדש הוא" בכל שבכדש, פסול' בא הכתוב ליתן "לא תעשה" על אכילתו? אמר אביי לעולם נמקרא קמא ואיפוך: דליכתוב "באש תשרף" ולא בעי "לא תאכל" מה תלמוד לומר "לא תאכל" אם אינו ענין לגופו דנפקא ליה מדרבי אלעזר תנהו ענין לכל איסורין שבתורה, ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין לאיסור הנאה, אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא "הנותר" הנותר בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה אמר ליה רב פפא לאביי ואימא ליתדי ליה לאו דאתא דאי מדרבי אלעזר "אין לוקין על לאו שבכללות? אלא אמר רב פפא מהכא °והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף" שאין תלמוד לומר "לא יאכל" מה תלמוד לומר "לא יאכל" אם אינו ענין לגופו *ממעשר הקל: *ומה מעשר הקל אמרה תורה °לא בערתי ממנו בטמא" °בשר קדש' חמור לא כל שכן וכי תימא *אין מזהירין מן הדין" *הקישא הוא °לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכורות בקרך וגו'" מה תלמוד לומר "לא יאכל" אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל איסורין שבתורה, ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין להנאה אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא "הנותר הנותר בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה, אמר לי' רבינא לרב אשי ואימא לרב אשי ואימא לעבור עליו בשני לאוין לאו מי *אמר אביי "אכל פוטיתא לוקה ארבע, נמלה לוקה חמש,

ציירעה

ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין לאיסור באיסור אכילה דהא כתיב בתש תשרף: **הא** אין לוקין על לאו שבכללות. הקשה הר"ר אליעזר ממיץ דבאלו הן הלוקין (מכות יג.) אמר דלאו דנותר ופיגול הוה בכלל הלוקין ואמאי והא לאו שבכללות הוא ותירץ דלגבי נותר שמפורש בהדיא דכתיב ושרפת את הנותר בתש לא יאכל כי קדש הוא לא תשיב לאו שבכללות ופיגול נמי גמרינן טון טון מנותר אך קשה דבפרק בתרא דמכות (דף יז: יח.) גבי זר שאכל עולה לפני זריקה לוקה חמש פריך ולילקי נמי מדרבי אלעזר דאמר כל שבקודש פסול ומאי קושיא והא לאו שבכללות הוא* : **אם** אינו ענין לגופו דאתי בקל וחומר ממעשר. ואם תאמר והא אילטריך לרביעי בקודש כדאמרינן בפרק קמא (דף יט.) וי"ל דלא ליכתוב לא יאכל אלא ישרף: **הקישא** הוא. תימה אמאי קרי ליה הקישא תיפוק ליה דקודש כתיב בהדיא בקרא ובכורות בקרך ואלף ואחרה למעשר נמי יליף מהאי קרא וי"ל דאריך הקישא משום איסור הנאה דלא מוקי קרא דוהבשר לאיסור הנאה שיהא בלאו דבפ' שני דשבת (דף כה.) לא ילפי' איסור הנאה בשמן קדש שנטמא אלא ממעשר: **דכתיב** לא תוכל לאכול בשעריך. אתי לא תשיב לאו שבכללות מדלא כתיב מעשר דגנך ובכורות בקרך לא תוכל לאכלם ש"מ ליחודי לאו אכל חד דכתי' בקרא אתא:

ציירעה

אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא "בקדש באש תשרף" בקדש בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה עד האי בקדש באש תשרף" מיבעי ליה לכדרבי אלעזר דאמר "אין לוקין על לאו שבכללות" דנפקא ליה מקל וחומר "לא יאכל" אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לאיסור הנאה, אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא "הנותר" הנותר בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה אמר ליה רב פפא לאביי ואימא ליתדי ליה לאו דאתא דאי מדרבי אלעזר "אין לוקין על לאו שבכללות? אלא אמר רב פפא מהכא °והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף" שאין תלמוד לומר "לא יאכל" מה תלמוד לומר "לא יאכל" אם אינו ענין לגופו דנפקא ליה מקל וחומר "לא יאכל" אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לאיסור הנאה, אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה? אמר קרא "הנותר הנותר בשריפה ואין כל איסורין שבתורה בשריפה, אמר לי' רבינא לרב אשי ואימא לעבור עליו בשני לאוין לאו מי *אמר אביי "אכל פוטיתא לוקה ארבע, נמלה לוקה חמש,

ציירעה

רבינו חננאל

שבתורה שיהו אסורין אפי' בהנאה ואם תאמר כל איסורין שבתורה בשריפה תלמוד לומר [בקדש] באש תשרף כל פסול שהוא בקדש בשריפה ולא שאר איסורין שבתורה: והאי בקדש מבעי ליה לכדתניא בקדש באש תשרף ליתר על חטאת כו' והא דאמר ר' יונתן ואם יותר מבשר המלואים וגו' נדרש דבריו ותרצה אביי לעולם מקרא קמא והוא וכל חטאת אשר יובא

מרמה אל אהל מועד וא"כ ניטמא קרא בקדש באש תשרף ונשתוק לא תאכל למה לי אם אינו ענין לגופיה דנפק' ליה מדר' אלעזר דאמר לא יאכל כי קדש הוא כל שבקדש פסול ליתן לא תעשה על אכילתו תנהו ענין לשאר איסורין שבתורה ודחי' תוב ואימא ליתודי ליה לאו לגופיה דאי מדר' אלעזר הוה ליה לאו שבכללות כדפירש כל שבקדש כלל כל פסולין שבקדש [וכל לאו] שבכללות אין לוקין עליו אלא א"ר פפא מהכא והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל שאין ת"ל (באש ישרף) [לא יאכל] כו' עד וכי מוהירין מן הדין ודחי' הקישא הוא כלומר התורה הקישה הקדש למעשר שנאמר לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכורות בקרך וצאנך וגו' וכל נדריך אלו קדשים: **אמר** ליה רבינא לרב אשי ואימא לעבור עליו בשני לאוין. כלומר לא בא מופנה שתדרוש בו ואם אינו ענין לגופו תנהו ענין לשאר איסורין אלא לגופיה בא וא"ת [והלא] כבר הוקש למעשר דכתי' ביה לאו שנאמר לא תוכל לאכול בשעריך לא יאכל עוד למה בא לחייבו בשני לאוין מי לא אמר אביי אכל פוטיתא לוקה ארבע נמלה לוקה חמש צרעת לוקה

עין משפט נר מצוה

כא א מיי' פי"ט מהל' פסולי המוקדשין הלכה ח ב:
כב ב מיי' פי"ח שם הלכה ג ד:
כג ג מיי' פ"ב מהלכות מאכלות אסורות הל' כ:
כד [רב אלפס חולין סוף פ"ג דף רפ"ב: האחרון הבלות נפיחוסו] קושיא שחוצרת באיזק הגא'

לקמן פב:

[ועי' תוס' יומא לו: ד"ה לאו ותוס' מכות יח: ד"ה כל] שריפת קדשים טעונים שריפה בעזרה (והיינו לקדשים שחוצה) הינו העזרה

מכות יח. מעילה יז:

[במכו' ובמעילי' איתא אליעזר בי"ר ודע עוד דבמעילה בריישא היא דתניא ר"א אומר לא יאכל כו'] ויקרא ג:ג

[לקמן מח: מיר לח: ב"מ קטו: סנהדרין סב. מנחות נח: תמורה ז: כריתות ד. ה.]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה לוקה ארבע וכו' בשקלים סתסאל תשקלו:

מכות טו: עירובין כח.

גליון השס

גמרא הקישה הוא. עיין זבחים לד ע"א תד"ה והבשר: